

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 612/2011/3. szám

A Kúria a személyen eljáró ügyvéd foglalkozású felperesnek dr. Zimnic János ügyvéd által képviselt Ügyvédi Kamara alperes ellen kamarai ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. június 28. napján kelt 8.K.30.410/2011/2. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 3. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 8.K.30.410/2011/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2009. március 31. napján kelt 1.Pkf.20.318/2009/3. számú végzésével helybenhagyta a Városi Bíróság 0701-22 Vh.4066/2008/2. számú végrehajtási ügyben hozott végzését, amely megállapította, hogy a Járásbíróság által (a továbbiakban: panaszos) ellen hozott ítélet végrehajthatónak minősül. A végzés indokolása szerint a 44/2001/EK rendelet 45. Cikk (2) bekezdés szerint a külföldi határozat érdemében semmilyen körülmények között nem vizsgálható felül, ezért a végrehajtási eljárásban nem lehet figyelembe venni a panaszos nyilatkozatát, amely szerint a végrehajtást kérővel szemben nem áll fenn tartozása. A panaszos a végzés ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Legfelsőbb Bírósághoz. A Legfelsőbb Bíróság Pfv.X.21.472/2009/4. számú végzésével felhívta, hogy a felülvizsgálati kérelmet a Megyei Igazságügyi Hivatal Jogi Szolgálatára által kijelölt pártfogó ügyvéd útján a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272.§ (2)bekezdésben írt tartalommal terjessze elő elutasítás terhe mellett. A panaszos 2009. december 2. napján pártfogó ügyvédi meghatalmazást adott a Ügyvédi Iroda - ügyintézőként a felperes - részére. A panaszos a felperest jogi segítőként a Legfelsőbb Bíróság előtt Pfv.X.21.472/2009. számon indult végrehajtás tárgyú ügyben pártfogó ügyvédi képviselet ellátásával hatalmazta meg. A felperes 2009. december 2. napján őt személyesen meghallgatta, átadta a végrehajtási ügyben keletkezett iratokat és megállapodtak abban, hogy a felperes szabályszerű felülvizsgálati kérelmet terjeszt elő. A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság 2009. december 17. napján kelt Pfv.X.21.472/2009/8. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította. A végzés indokolása szerint a felperes a hiánypótlásra nyitva álló határidőben 2009. december 9-ig kizárólag a pártfogó ügyvéd meghatalmazását csatolta, szabályszerű felülvizsgálati kérelem előterjesztésére nem került sor.

A panaszos 2010. március 11. napján a Ügyvédi Kamarához benyújtott kérelmében kifogásolta, hogy a felperes, mint pártfogó ügyvéd feladatát nem megfelelően látta el, a felülvizsgálati kérelmet nem nyújtotta be. A Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa (a továbbiakban: Fegyelmi Tanács) 2010. június 28. napján kelt 2010.F.188/4. számú fegyelmi határozatával megállapította, hogy a felperes egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért őt 150.000 Ft pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta. A határozat indokolása szerint a felperes 1999. április 9. napja óta tagja a Ügyvédi Kamarának, fegyelmi eljárás korábban négy esetben folyt ellene. A beszerzett iratok és a bizonyítási eljárás alapján megállapítást nyert, hogy a felperes a pártfogó ügyvédi meghatalmazás benyújtásán kívül szabályszerű felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, ezért az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 37.§ a) pontja alapján fegyelmi vétséget követett el figyelemmel az Ütv. 3.§ (3) bekezdésében, valamint az alperes 8/1999 (III.22.) számú ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló szabályzata (a továbbiakban: Szabályzat) 3/2., 12/3. és 6/9. pontjában előírtakra. A felperes megsértette a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jtv.) 61.§ (2) bekezdését, 64.§ (4) bekezdés c) pontját és 70.§-át. A Fegyelmi Tanács mellőzte a felperes által csatolt, a Legfelsőbb Bírósághoz címzett 2010. március 23. napján kelt levél vizsgálatát, amelyet a felperes a panaszos beadványának átvételét követően terjesztett elő. A levél szerint annak megírása előtt a felperes telefonon tájékoztatta arról a panaszost, hogy Magyarországon nem lehet eljárást indítani annak tisztázása végett, hogy a bíróság jogerős ítéletében foglaltaktól eltérően nem tartozott a végrehajtást kérőnek, aki az előírásoknak megfelelően kezdeményezett végrehajtási eljárást. A Fegyelmi Tanács kiemelte, hogy a felülvizsgálati eljárás már négy hónappal korábban éppen azért fejeződött be, mert a felperes nem tett semmit az ügyben annak ellenére, hogy pártfogó ügyvédként történt kirendelése a felülvizsgálati kérelem benyújtására irányult. Megjegyezte, hogy jogerősen lezárt ügyben eljárásjogi szempontból nincs helye levelezésnek. A Fegyelmi Tanács mellőzte a felperes által csatolt Megyei Bíróság 1.Pkf.20.318/2009/3. számú végzésének vizsgálatát is. A pénzbírság összegének kiszabása során súlyosító körülményként értékelte, hogy a felperes ellen korábban is folyamatban voltak fegyelmi eljárások és nyomatékosan súlyosító körülményként értékelte, hogy a felperes magatartása nagy mértékben megrendítette a bizalmat az ügyvédi hivatással szemben. Az elsőfokú fegyelmi határozat ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, amelyet az alperes 2010. december 3. napján kelt 3.Üft/4082/2010. számú határozatával elutasított. Az alperes helybenhagyta az elsőfokú határozatot és osztotta indokolásában kifejtett álláspontot. Utalt rá, hogy az Ütv. 31.§ (5) bekezdése alapján a pártfogó ügyvéd képviselőt ügyvédi meghatalmazás alapján is elláthat, ha jogi segítőként működik. A felperes kötelezettsége a rendelkezésre álló határidőben a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére vonatkozott, amely alól kizárólag az Ütv. 34.§-ban rögzített esetekben mentesülhetett volna. Ilyen körülmény azonban nem állt fenn, arra a felperes sem hivatkozott. Az Ütv. 23.§ (2) bekezdése alapján a felperesnek írásba kellett volna foglalnia a panaszos részére adott tájékoztatást, amely szerint a jogszabályok helyes alkalmazására került sor és emiatt a felülvizsgálati kérelem előterjesztése célszerűtlen, a jogerős határozat megváltoztatása, vagy hatályon kívül helyezése - jogi megítélése szerint - kizárt. Ilyen tájékoztatást a felperes írásban nem rögzített és nem rögzítette a panaszos arra adott nyilatkozatát sem, ezért a megbízás tartalmának bizonyítása a felperest terhelte, amely kötelezettségének nem tett eleget.

A felperes keresetet terjesztett elő az alperes 3.Üft/4082/2010. számú határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben a határozat hatályon kívül helyezését arra hivatkozva kérte, hogy fegyelmi vétséget nem követett el. Utalt a 2010. március 23. napján kelt levélre, amelyről előzetesen telefonon tájékoztatást adott.

A bíróság 2011. június 28. napján kelt 8.K.30.410/2011/2. számú ítéletével a felperes keresetét

elutasította. Az ítélet indokolásában rögzítette, hogy az alperes határozata a felperes keresetével érintett körben nem jogszabálysértő. A felperes az Ütv. 31.§ (5) bekezdése szerint köteles volt a panaszos képviselőt ellátni és a meghatalmazásnak megfelelően a felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bírósághoz benyújtani, amely kötelezettsége alól kizárólag az Ütv. 34.§ (1) bekezdés a)-g) pontban, illetve a (3) bekezdés a)-c) pontban rögzített esetekben mentesülhetett volna, ilyen körülmények azonban nem álltak fenn, és azokra a felperes sem hivatkozott. Úgy ítélte meg, hogy nem alkalmas a fegyelmi vétség alóli kimentésre a 2010. március 23. napján kelt levél, amely négy hónappal a felperes mulasztása miatt lezárt eljárást követően keletkezett. A felperes írásban nem rögzítette a felülvizsgálati kérelemmel kapcsolatban kialakult álláspontját és arról annak ellenére nem adott tájékoztatást, hogy az összes iratot átvette és tanulmányozta. A felperes a Jtv. 61.§ (2) bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságot és a Megyei Igazságügyi Hivatalt nem tájékoztatta arról, hogy a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal nem ért egyet. Utalt arra, hogy a Jtv. 70.§ alapján a felperes a meghatalmazás elfogadását követően már nem utasíthatta volna vissza a megbízást. Megállapította, hogy az ügy súlyára tekintettel az alkalmazott joghátrány mértéke nem eltúlzott. A felperes cselekményével megsértette az ügyvédi kar, az ügyvédi hivatás jó hírét, társadalmi elismertségét, ezért a Fegyelmi Tanács helyesen értékelte súlyosító körülményként azt a tényt, hogy a felperessel szemben korábban is folyamatban voltak fegyelmi eljárások. Kiemelte, hogy Pp. 164.§ (1) bekezdése szerint a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a határozat jogszabálysértő. A felperes azonban nem jelölt meg olyan bizonyítékot, amely az alperes határozata jogszabálysértő jellegének megállapítására alkalmas. Az alperes határozata sem anyagi, sem eljárásjogi szabályt nem sértett, ezért a felperes keresetét, mint megalapozatlant elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, illetve a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A felperes arra hivatkozott, hogy a fegyelmi határozat és az ítélet olyan téves feltevésen alapul, amelyre adat nem merült fel az eljárások során, ezért nem képezheti a tényállás megállapítását és az ítélet alapját. Nem vitatta, hogy a panaszos tájékoztatásáról és annak tudomásul vételéről nem készült feljegyzés. Állítása szerint ennek kizárólagos oka a panaszos betegsége volt, amelyre tekintettel telefonon tartottak kapcsolatot. A felperes álláspontja szerint megbízása a felülvizsgálati eljárás során képviselőre szült és nem a felülvizsgálati kérelem benyújtására. A felülvizsgálati eljárás során történő képviselő nem azonos a felülvizsgálati kérelem benyújtására szóló megbízással, ezért nem helytálló az a megállapítás, amely szerint a felülvizsgálati kérelmet nem nyújtotta be és a megbízásnak nem tett eleget. A megbízás tartalma megállapítható az Igazságügyi Hivatal határozatából, ezért e körben más bizonyítási kötelezettség nem terhelte. Az Ütv. 3.§ (2) bekezdését és az Etikai Szabályzat 3/2. pontját nem sértette meg, mert legjobb tudomása szerint járt el, amikor a rendelkezésre álló iratok mérlegelése alapján a felülvizsgálati kérelmet nem nyújtotta be és nem okozott indokolatlan költségeket. Hivatkozott arra, hogy a fentiekről a panaszost szóban értesítette. Kifejtette, hogy az Etikai Szabályzat 6/9. és 12/2. pontját sem sértette meg, mivel az ügy lényeges kérdéseit feltárta, részletes meghallgatást tartott, iratbetekintésen vett részt, és az ügy állásáról szóban tájékoztatást adott. Állította, hogy nem sértette meg az Ütv. 34.§-át sem figyelemmel arra, hogy a megbízás felmondására nem volt szükség, mivel a megbízást éppen a felülvizsgálati kérelem benyújtásának mellőzésével tudta leginkább megfelelően ellátni. A fentiek alapján nem állt fenn a fegyelmi vétség megállapításának az Ütv. 37.§ a) pontjában írt feltétele sem.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben vizsgálva megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria megállapította, hogy a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az idevonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le. A bíróság releváns bizonyítékokat egyenként és összességében értékelte és helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján rá háruló bizonyítási teher ellenére állításait nem tudta igazolni és bizonyítani, ezért a Pp. 3.§ (3) bekezdése alapján a bizonyítás eredménytelenségének következményeit köteles viselni.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján a Kúria az alábbiakra mutat rá.

A Megyei Igazságügyi Hivatal FEJ-361429/2/2009. számú jogerős határozata alapján adott pártfogó ügyvédi meghatalmazás kétséget kizáróan rögzítette, hogy a felperes a Legfelsőbb Bíróság előtt a panaszos által személyesen kezdeményezett felülvizsgálati eljárásban a pártfogó ügyvédi képviselőt köteles ellátni. A felperes nem vitatta, hogy a képviselő ellátásához szükséges iratokat átvette, és a 2009. december 2. napján történt személyes megbeszélés alapján az sem volt vitás, hogy a Legfelsőbb Bíróság Pfv.X.21.472/2009/4. számú, a 2009. november 9. napján átvett hiánypótlásban foglaltak szerint 2009. december 9. napjáig a felülvizsgálati kérelem Pp. 272.§ (2) bekezdésben írt tartalommal írt történő előterjesztése képezte feladatát. A felperes a panaszostól meghatalmazást kapott e feladat ellátására.

A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelmet a panaszos személyesen már benyújtotta, amely azonban nem felelt meg a Pp. 272.§ (2)bekezdésben írt feltételeknek. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felperes a végrehajtási ügy áttanulmányozását követően haladéktalanul nem tájékoztatta írásban a panaszost arról, hogy az előzetes megbeszélés alapján a felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó megbízástól el kíván térni és a hiánypótlásban foglaltaknak nem kíván eleget tenni, figyelemmel arra, hogy szakmai álláspontja szerint az nem vezetne eredményre.

A felperes megsértette az Etikai Szabályzat 6/9., 3/2. és 12/3. pontjában foglaltakat, mivel az írásbeli tájékoztatás elmulasztásával magatartása arra vezetett, hogy a panaszos ügyvédi kar tevékenységébe vetett bizalma megrendült, mivel a megbeszéltektől az általa megbízott ügyvéd egyoldalúan tért el.

A bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felülvizsgálati kérelem elutasítását követően több hónappal később írt levél nem felel meg a haladéktalan tájékoztatás követelményeinek sem. Az ügyvéd a megbízás keretein belül köteles eljárni, ezért a felperes felülvizsgálati kérelem benyújtásától kivételesen és csak a panaszossal történt előzetes megbeszélés alapján térhetett volna el.

A bíróság helyesen állapította meg, hogy a hiánypótlásra nyitva álló határidő alatt a felperes az Ütv. 34.§ (3) bekezdés b) pontja alapján kérhette volna a felmentését, amennyiben álláspontja szerint olyan körülmény merült fel, amely a kirendelés ellátását akadályozza.

A fentiek alapján a Kúria megállapította, hogy a bíróság jogerős ítélete a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés szerinti költségviselés szabályai szerint és a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján

köteles megfizetni a feljegyzett felülvizsgálati illetéket.

Az alperes a felülvizsgálati eljárásban ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért költsége nem merült fel, így a Kúria az arra vonatkozó döntést mellőzte.

Budapest, 2012. szeptember 26.

Dr. Tóth Kincső sk. a tanács elnöke, Dr. Dávid Irén sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró